

miljø af 1900 og for den gamle Lov, vi i sin Tid havde. Jeg henstiller, at disse kasseres, og at der udsendes nye, saaledes at det kan blive specificeret, hvilke Udgifter Behandlingen af tuberkuløse medfører. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling.

Jørgen Berthelsen: Jeg har ligesom den sidste ærede Taler forstaaet, at det er Meningen, at dette Lovforslag skal i Udvalg, hvorfor det maaske, navnlig ogsaa under Hensyn til den fremrykkede Tid, vil være hensigtsmæssigt at indskrænke Talen om de enkelte Bestemmelser saa meget som muligt. Sely om der er enkelte Ting, man kunde ønske ændrede, og sely om der er Foranstaltninger, som man gerne vilde have indført, og som ikke ere komne med, tror jeg alligevel, man maa sige, at her foreligger en Sag, i hvilken hele Samfundet har været i højeste Grad interesseret, og som det har medvirket til at gennemføre paa en saadan Maade, at de Foranstaltninger, der dels ad privat Vej og dels med Statens Støtte ere gennemførte, have vundet udelt Tilfredshed og været til almindelig Gavn og Glæde. Jeg vilde ønske, man kunde sige noget lignende om alle de andre Lovforslag, vi vedtage, men det er neppe Tilfældet.

I Anledning af de Udtalelser, der ere fremsatte om, at man fra konservativ Side ikke har stillet sig helt velvilligt overfor dette Spørgsmaal, skal jeg bemærke, at jeg tror ikke, at man efter Sagens Behandling i Tuberkulosekommissionen med Føje kan rette nogen som helst Bebrejdelse mod noget som helst politisk Parti; jeg tror, at den Betænkning, som kom til at foreligge, var Resultatet af et ganske fortræffeligt Samarbejde, og at der fra alle Sider var Forstaaelse af, at her var et Samfundsonde, som maatte bekæmpes, og at Interessen for denne Sag var saa stærk ude omkring i Befolkningen, at Statens Støtte var absolut nødvendig. Det er ikke alle Kommissionsforslag, der have nydt en saadan Behandling som dette, idet det Forslag, som kom til at foreligge fra Tuberkulosekommissionen, blev vedtaget omtrent i samme Skikkelse; det var ikke store Ændringer, der vare skete i Loven, da den blev vedtagen af Rigsdagen. De Erfaringer, der siden da ere indhøstede, have været af den Art, at man paa ny kan forelægge Loven med ganske faa Ændringer. At der fra de forskellige Sider kan næres større Ønsker og stilles større Krav, kan man godt forstaa, men hvis Forholdet

er det, at man ikke med tilstrækkelig Sikkerhed kan sige, at man er aldeles paa det rene med, hvilke Foranstaltninger der vil være at træffe, men at ogsaa dette Lovforslag maa betragtes som en Forsøgslov, saa synes jeg, at det vilde være heldigt, om vi kunde have vedtaget Lovforslaget, som det foreligger. Da jeg er klar over, at dette Lovforslag, vi her behandle, udløber 1. April, havde jeg egentlig troet, at vi kunde have vedtaget det uden Udvalgsbehandling, men jeg er naturligvis paa det rene med, at naar der stilles Forslag om Udvalg, slutte alle Medlemmerne sig dertil. Om denne Udvalgsbehandling vil kunne tilendebringes saa hurtigt, at det kan lade sig gøre, at Loven træder i Kraft den 1. April, tillader jeg mig i hvert Fald at betvivle. Jeg vil imidlertid paa Meningsfællers og egne Vegne meget anbefale Lovforslaget — ogsaa til hurtig Fremme.

Sonne: Jeg havde egentlig ikke ventet, at der fra nogen Side vilde blive rejst Betænkelighed med Hensyn til Affattelsen af det her foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig nemlig, at det foreligger omhyggeligt forberedt og tilrettelagt. Man har først gennem Henvendelser til Amtmændene søgt udnyttet de Erfaringer, der ere indvundne ved den nu gældende Lov af 14. April 1905, og endvidere foreligger Sundhedsstyrelsens Indstilling om den paagældende Sag. Det forekommer mig ogsaa, at denne omhyggelige Tilrettelægning og Forberedelse har fundet sit Udtryk deri, at Folketingsudvalget ikke har foretaget nogen Ændring af Lovforslaget, idet de Ændringer, der findes, skyldes den højtærede Justitsminister. Da vi i 1905 havde denne Sag for, mindes jeg, at et daværende Medlem af Rigsdagen, et Medlem af den lille Gruppe, jeg tilhører, udtalte sig med Styrke mod den Hensigt at ville gaa baade Forebyggelsens og Helbredelsens Vej ved Bekæmpelse af Tuberkulose, og han hævdede, at man maatte vælge een af disse Veje, koncentrere sig om den, og at det saa vilde være naturligt at vælge Forebyggelsesvejen. Disse Betragtninger resulterede i, at det paagældende Medlem stillede Forslag om at opgive alle egentlige Helbredeshjem for tuberkuløse og Plejehjem for uheldredelige. De paagældende Forslag vandt ingen Tilslutning, og de bleve tagne tilbage. Men hvilken Opfattelse man nu end maatte have i saa Henseende, forekommer det mig dog, at de Erfaringer, der ere ind-